

Sujungtos bylos C-443/04 ir C-444/04

**H. A. Solleveld ir
J. E. van den Hout-van Eijnsbergen
prieš**

Staatssecretaris van Financiën

*(Hoge Raad der Nederlanden prašymai
priimti prejudicinį sprendimą)*

„Šeštoji PVM direktyva — 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punktas — Atleidimas nuo mokesčio — Sveikatos priežiūros paslaugos, kurias teikia gydytojai ir vidurinysis bei pagalbinis medicinos personalas — Fizioterapeuto ir psichoterapeuto teikiamas terapinis gydymas — Viduriniojo bei pagalbinio medicinos personalo apibrėžtis tam tikroje valstybėje narėje — Diskrecija — Ribos“

Generalinės advokatės J. Kokott išvada, pateikta 2005 m. gruodžio 15 d. . . . I - 3619
2006 m. balandžio 27 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas . . . I - 3637

Sprendimo santrauka

Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Šeštojoje direktyvoje numatytas atleidimas nuo mokesčio (Tarybos direktyvos 77/388 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punktas)

I - 3617

Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis suteikia valstybėms narėms diskreciją šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo tikslais apibrėžti vidurinį bei pagalbinių medicinos personalą ir jų teikiamas sveikatos priežiūros paslaugas. Tačiau valstybės narės, įgyvendindamos šią diskreciją, turi atsižvelgti į šia nuostata siekiamą tikslą, t. y. užtikrinti, kad neapmokestinamos būtų tik tos paslaugos, kurias teikia asmenys, turintys reikalaujamą profesinę kvalifikaciją, ir fiskalinio neutralumo principą.

Nacionalinės teisės aktai, kurie psichoterapeuto nepriskiria viduriniajam bei pagalbiniam medicinos personalui, prieštarauja minėtam tikslui ir principui tik tiek, kiek psichoterapinio gydymo paslaugos, teikiamos psichiatrų, psichologų arba kitų gydytojų ar viduriniojo bei pagalbinių medicinos personalo, būtų neapmokestinamos pridėtinės vertės mokesčiu, nors, teikiamos psichoterapi-

peutų, jos gali būti laikomos lygiavertės kokybės atsižvelgiant į pastarųjų profesinę kvalifikaciją, o tai patikrinti turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Nacionalinės teisės aktai, kurie tam tikros specifinės fiziooterapeutų vykdomos sveikatos priežiūros veiklos, pavyzdžiui, gydymo taikant trikdžių laukų diagnozę, nepriskiria viduriniojo bei pagalbinių medicinos personalo vykdomai veiklai, prieštarauja minėtam tikslui ir principui tik tiek, kiek toks gydymas, atliekamas gydytojų ar stomatologų, būtų neapmokestinamas pridėtinės vertės mokesčiu, nors, atliekamas fiziooterapeutų, jis gali būti laikomas lygiavertės kokybės atsižvelgiant į pastarųjų profesinę kvalifikaciją, o tai patikrinti turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(žr. 51 punktą ir rezoliucinę dalį)